

ТА НЕ ЖУР МЕНЕ, МОЯ МАТИ

ОБРОБКА М. ЛИСЕНКА

Andante doloroso

Нар

*p**marcato**cresc.**rit.**p dolce**p a tempo*

мо... я...

ма... ти,

бо... я

сам... жу... рю...

мо... я...

ма... ти,

бо... я

сам... жу... рю...

Та не жур мене, моя мати,
 Бо я сам журюся,
 Ой як вийду за ворота,
 Од вітру валюсь.

Ой осідлаю кониченька,
 Коня вороного,
 Нехай несе в чисте поле
 Мене молодого.

В чистім полі тирса шумить,
 Катран зеленіє;
 В чистім полі своя воля,
 Що й серце німіє.

Ой зійду я на могилу —
 Гляну — подивлюся,
 Як згадаю про ту волю,
 То й знов зажурюся.